

SOČA

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četvrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in take tudi pri „poslanecih“ se plačuje za navadno tritstopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v nanski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici na Travniku 16, I., naročnina pa opravništvu „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina sniža, ako se oglase pri opravništvu.

Ker smo bili „Slovanov“ članek „Celje“ ponatisnili, je bila včerajšnja „Soča“ zopet zašezena.

Poročilo

o javnem shodu volilcev v Sežani, ki ga je bil sklical državni poslanec dr. Jos. Tonkli dne 7. t. m.

V nedeljo ob 11^{1/2} zjutro se je pripeljal državni poslanec po železnici v Sežano in z njim dež. poslanci gg. Ivančič, Kocijantič, Kovatič in dr. Nik. Tonkli.

Na kolodvoru so goste čakali nekateri gospodje, med katerimi so bili gosp. župana v Naklem Ferd. Mahorčič in drugi, ter so jih prijazno pozdravili.

Gosp. državni poslanec obišče na to gosp. sodnika, glavarja in župana Mahorčič-a, kateri je vse goste prav uljudno in obilno pogostil. Zarad popoldanske službe božje se je pričelo zborovanje še le ob 4. uri popoldne. Zbralo se je lepo število odlične gospode, županov, starašin in volilcev sploh, največ iz Sežane in bližnjih vasi, in le malo iz komenskega okraja, med katerimi je bil župan iz Pliskovice gosp. Anton Suč, župan iz Stanjela gosp. Kočevar, kaplan iz Stanjela gosp. Klobovs in drugi. Vseh pričujočih bilo je nad 100 mož. Drž. poslanec odpre sejo s kratkim pozdravom pozdravlja dole gospode, predstavlja vladnega komisarja gosp. Kumerja ter predlaga za predsednika zboru gosp. župana iz Pliskovice Antona Suč-a. Ta predlog je bil sprejet s pohvalo.

Predsednik se na to zahvali za njemu skazano čast in da besedo držav. poslancu, kateri poroča kakor sledi:

Slavna gospoda!

Vabil sem Vas k današnjemu shodu, da Vam svojim volilcem poročam o svojem delovanju v državnem zboru, in tako spolnim obljubo, katero sem storil tedaj, ko sem kot kandidat razvijal svoj program.

Obljubil sem bil v rečenem programu, da bom podpiral vsako nam prijazno vlado in potezal se po svoji moči za vsakovrstne, duševne in gmotne interese Slovencev na Goriškem.

Ker je sedanja vlada v prestolnem govoru resno obljubila, da hoče biti pravična vsem narodom avstrijskemu in izpeljati ustavno zagotovljeno narodno ravnopravnost, zboljšati narodno-gospodarstveno stanje in doseči v državnem gospodarstvu ravnotežje med dohodki in stroški, smatral sem jo za nam prijazno in sklenil podpirati jo, dokler ostane nam prijazna in pravična.

Da bi mogel svoj namen doseči, vstopil sem koj v Hohenwartov klub, in z njim pridružil se desnici in večini v državnem zboru.

S pomočjo Hohenwartovega kluba sem bil izvoljen v kratkem času v najvažnejše odseke, med katerimi omenjam le odsek za jezikovna vprašanja, železnični in finančni odsek.

Se svojim delovanjem v raznih odsekih posrečilo se mi je zadobiti priznanje najveljavnejših poslancev desnice in z njihovo pomočjo marsikaj doseči v korist svojih volilcev in naših slovenskih pokrajin.

Z neumornim delovanjem v odsekih posrečilo se mi je pridobiti tudi priznanje in naklonjenost visoke vlade, in to je tudi pomagalo, da niso moja zahtevanja za zboljšanje gmotnega stanja goriških Slovencev ostala neuspešna.

V tem obziru naj omenjam zdatne podpore, ki so se dovoljevale leto za letom za skladovne ceste na Goriškem, posebno pa v toliminskem okrajnem glavarstvu, kjer so denarne podpore za ceste najpotrebnejše in najbolj nujne, ter opominu, da se leto za letom zravnuje z visokimi zneski koroška cesta ob Soči.

V narodnem obziru vplival sem na merodajnih mestih, da so bili za uradnike sploh, in za sodnijske uradnike še posebno imenovane take osebe, katere so združevale z uradno spretnostjo tudi znanje slovenskega jezika, tako da zamorejo sedaj v vseh uradih slovenske stranke občevati v svojem slovenskem jeziku in da se, ako ne povsem, vsaj deloma rešujejo vloge v slovenskem jeziku.

Vsled mojega priporočevanja so se tudi pomnožile poštnice in telegrafične postaje, kar tudi k zboljšanju prometa in k povzdigi gmotnega stanja pripomaga.

Gledé učnega jezika na srednjih šolah sem neprenehoma in z vso odločnostjo poudarjal v odsekih in v zbornici potrebo, da se vpelje slovenski kot učni jezik za slovenske učence in stavil dotično zvano resolucijo v finančnem odseku, katera je bila sprejeta tudi v državnem zboru.

Dokazoval sem, da imamo pravico to zahtevati po naravni in božji postavi in pa na podlagi razpunitega člena 19. ustavnih postav in temeljnega prava, in da po tem načinu je le mogoče postaviti poduk v srednjih šolah na pametno podlago, na podlago maternega jezika, kakor je poduk urejen pri vseh narodih.

Ob enem sem priznaval potrebo znanja nemškega jezika, kateri naj bi se podučeval kot obligaten predmet in poudarjal, da bi se tega laglje in bolje naši učenci naučili, ako bi se ga učili na podlagi maternega slovenskega jezika.

Upati je, da bo to resnico spoznala tudi visoka vlada in privolila v pravične, opravičene in utemeljene zahteve slovenskega naroda, in to tem več, ker je vže na Krausjskem deloma to načelo obveljalo.

Kar se tiče obljube visoke vlade, da hoče zboljšati gospodarstveno stanje državljanov, jela je spolnovati svoje obljube s predlogom in potrjenjem nove obrtnijske postave, katera bo največ koristila malim obrtnikom in trgovcem, in jih varovala proti velikemu kapitalu, kateri je žugal malo obrtnijo popolnoma uničiti.

Tudi zboljšanju kmetijskega stanu je visoka vlada svojo pozornost obrnila, in pripravljajo se za to posebne postave.

Državni zbor sam pa je predložil provizorično postavo o kongruji, s katero se bodo zdatno zboljšale duhovenske plače in posebno pokojnine, in ta postava pride uže v prihodnji sesiji v državnem zboru v razpravo in potrjenje.

Gledé visoke politike, s katero se imajo državni poslanci pečati v delegacijah, v katere sem bil dvakrat izvoljen, je desnica in večina državnega zbora priznala korist in potrebo zveze z nemško državo, in ta zveza je tem trdnejša, ker ne sloni le na osebni prijaznosti visokih vladarjev, pri toliko prilikah izraženi, ampak na očitivnih interesih obeh držav; in pa potrebo približanja in sprjaznjenja naše države z mogočno rusko velevlastjo.

Da je naše ministerstvo za zunanje zadeve v tem obziru prava pota nastopilo in znalo odstraniti prejšnje mržnje teh dveh mogočnih držav, to dokazujejo nove vesti, da se bo v kratkem sešel naš presvitli Cesar z Ruskim Carom.

Ako so pa te tri mogočne države med seboj v zvezi in oziroma v prijaznosti, je s tem najbolj zagotovljen in zavarovan tako potreben in zaželjen mir v Evropi, katerega se ne bo drznila kaliti nobena druga evropska velevlast.

V delegacijah sem jaz poudarjal v finančnem odseku posebno potrebo, da se naša mornarska vojna pomnoži in povzdigne na tako stopinjo, da se bo mogla vsak čas z uspehom meriti z mornarico italijansko ali turško, ako bi prišlo kedaj do vojske s temi vladami, in pa, da bo zamogla braniti kupčijsko brodogje in pa množiti prekomorsko kupčijo.

Ceravno sem pa podpiral načeloma sedanjo ministerstvo, sem se pa prvi oglasil v Hohenwartovem klubu proti pogodbi, katero je bilo sklenilo z društvom severne železnice za podaljšanje dotičnega privilegija, in sem jo podbijal tudi v železniškem odseku, ker sem spoznal, kakor je spoznala cela desnica, da je ta pogodba škodljiva državnim financam in pa narodno gospodarstvenim interesom; in pala je cela pogodba.

Slavna gospoda! Trdno zavest imam, da sem se v državnem zboru celi čas trudil, da bi spolnil dolžnosti združene s poslanstvom in zagovarjal in potezal se za vsakovrstne, duševne, gmotne in narodne interese svojih volilcev in dežele goriške, in ako ni-

sem vsega dosegel, kar sem želel in kar vi želite, to ni pripisati slabi moji volji, ampak visem močom.

Vendar pa smem gojiti trdno upanje, da homo z vstrajnim, neumornim in složnim delovanjem časoma doseglji vse nam ustavno zagotovljene pravice in narodno ravnopravnost.

Ta govor je bil od vsih navzočih sprejet s „pravo“ „dobro“ in „živijo“-klici.

Na to se oglasi č. gosp. Klobovs in prosi za besedo.

On pravi, kar se tiče delovanja gosp. državnega poslance v državnem zboru, nam je vže vsem znano, in ni treba o tem nikakega opravičenja, ker ga moramo vsi odobravati; ker je pa gosp. državni poslanec, ob enem dež. poslanec in skoraj bi rekel vodja slovenskih dež. poslancev, bi želel in z menoj vred veliko drugih, da bi nam pojasnil stvar o blagoslovljenju zastave bralnega in podpornega društva v Gorici, ki se je imelo vršiti dne 6. julija preteklega in se je potem odložilo, in pa povedal razloge, zakaj da slov. dež. poslanci niso stavili o tem interpelacije do visoke vlade.

Na to poprimo besedo držav. poslanec in v daljšem govoru stvar vse stransko pojasni. Tudi ta govor je bil sprejet s pohvalo.

Ker se ni nikdo več oglasil, ustane predsednik, konstatuje, da se celi zbor popolnoma vjema s poročilom gosp. državnega poslance, ki živa še vse zaupanje svojih volilcev in sklene zborovanje s trikratnim „živijo“ na presvitlega našega cesarja Franca-Jozefa, kar najde v zboru gromoviti odmev.

Ob 5. uri je bilo zborovanje sklenjeno, potem pa je sledilo privatno pogovarjanje na hladnem vrtu gostilne pri treh kronah in pri izvrstni kapljici terana.

Dopisi.

Iz Krna, dne 10. septembra. (Naše poti.)
Nekaterim ne more v glavo, zakaj so šli ljudje v Krn prebivat. Vsak po svoje! Jaz pa sem del lani — ko sem prišel iz Lepene na Škrbino (Krnsko) in sem pogledal doli v dolino: Lepšega kraja nikoder ni, kakor v Krni meni se zdi! Ni še taka sila pri nas ne; le nekaj pogrešamo — dobrih poti.

Mi smo prav na sredi med Kobaridom in Tolminom.

K nam vodite torej dve glavni poti: jedna iz Kobarida čez Ljubuške mimo Vrsnega, druga pa iz Tolmina skozi Dölje in Gabrije. Obe ste zelo težavni; to pa posebno za to, ker ste slabo izpeljani. Mesto, da bi šla pot vprek, gre navadno le gori pa doli. Ko se človek prav zasopej navzgor gredeč, ima potlej pa spet v grapo iti, od onde pa spet v hrib. Tako ni nič na dobičku; tedaj le zastoj porabi svojo moč. Vse drugače bi bilo, če bi bile poti naševne. In to napraviti bi ne bilo tako težko.

Prvo pot bi trebalo drugače izpeljati „za bregmi“ do Strane. Od tod do Strenjčela je uže nekaj predrugečena. Od Strenjčela bi pa morala zopet drugače obrnjena biti: da bi šla nad senožatimi v Holmu*) čez Počivalo, skozi mel na Holmu in od tod v Podskednarjev breg in navprečno dalje proti hišam. Prej omenjeni mel je res malo grd; a razstreljati bi bilo one skale in skrotne, ter spraviti v grapo, kar je nevarno: potlej pa narediti plotove iz vrbeja, zasaditi borovce in akacije. Menim, da bi ne bilo nemožno, to dovršiti; samo, če bi se zganil kedo pri nas.

Ko smo imeli v Tolminu še Winklerja glavarja častnega spomina, ponujal je vse v ta namen, da bi se napravila v Krn dobra pot: denar, orodje, smodnik. Na zadnje pa je dejal: Vi bi hoteli, da bi Vam še delat hodil jaz sam! Tedanji župan, oziroma podžupan bi bil lahko napravil pot: a bil je prelén, ni se mu dalo kovati železa, dokler je bilo gorko. Pozueje

*) Neki menijo, naj bi šla pot skozi sredo Holma; a meni se zdi, da bi bilo tako le premalo pomagano nadsuštvim in drugim. Kaj to treba, da si bo človek koleno grizel!

se je to pohladilo: dajmo ga spet razbeliti, morda se potlej kaj izkoje!

Druga pot vodi iz Tolmina. Ta je pa še slabejša od prve. In vendar kolikokrat jo ljudje potrebujejo: koliko živine se izpelje po njej od leta do leta! Pa le za kože je napravljena po nekódi. Čas bi bilo, da bi se i to kaj pregledalo in popravilo. A pri tej poti se kaže še druga potreba. V Slapišči v grapi „za jézbo“ moral bi biti most. Kaj ne da? Vsako leto so povodnji tu, in tedaj je nemogoče čez vodo. Godilo se je, da je voda ovce tú odnesla. Še celo krave ne morejo vselej črez. Tako se je vsaj godilo pred leti. Če ni bilo Boštijančevega D. in Šaveljnovega T. ne bile bi prišle črez. Zal! da je ta voda ob povodnji tudi vzela življuje 15 letni mladici. Kake: ali mislite, naj bi mi še dalje dajali v to žrto svoje živine in svoje otroke? Nikar!

Trkajmo na duri cestnega odbora, morda sam odpade kaka drobtina. Okoli trgov vidimo vse lepo vglajeno in polikano, Dreznica — pravijo — ima celó 2 cesti. Jaz jej nisem zaviden; pa ali bi ne „koven-talo“ tudi nam kaj? Še združenimi močmi bi se uče kaj napravilo. Potlej morda naš Kra ne bo več tako strašan! Glas vpjiočega: Popravite naše poti, poravnajte kozje steze! Grap in strmin se ogibajte; kar je bilo ravno (navzgor ali navzdol) bodi krivo (navprečno); kjer se meli, naj se zasadi in napravi ploti; kjer človek in živina ne moreta sifrleti črez korito, bodi most. Oj-oj-oj! Jadan put je moj! J—a.

Iz ? 7. septembra. (Iz učit. krogov.) V zadnji tvoji številki, cenjena „Soča“, sem zopet bral nekakšno naznanilo in vabilo, da se bo vršilo „vpisovanje na c. k. pripravnici za srednje šole na Proseku 15. septembra“. To mi daje povod do besede.

Če velja ona c. k. pripravnica samo za učence, ki morejo potle stopiti v srednje šole (kar ne morem verjeti, ker se je pred nedavno svarilo pred gimnazijo) — svobodno; ako pa velja pripravnica tudi za učence, ki hoté potle stopiti na učiteljske, ne morem odobravati koraka, da se tako ponuja neskušeni mladini in njenim roditeljem priliko, da dospó do kruha. Tiste nesrečne stipendije na pripravljavnicah in na učiteljskišči so zapeljale mene in mnogo tovarišev, da smo dali slovó srednjim šolam ter se posvetili učiteljskemu stanu. Ni ga bilo, ki bi nam odprl oči ter nam pokazal, kaj nas čez. Radi bi popravili pa je prepozno. Zdjaj smo v vodi: plavajmo ali pa utonimo. Ko sem bil še na učiteljske, so mi pač že pravili učitelji, ki so prišli k preskušnjam, kako je učiteljeva naloga obilna, potrebe mnogovrstne, hrana draga, plača pičila. Ali takrat jim nisem mogel verjeti in mislil sem si o njih v svoji nedolžnosti: ali ste tako potrebni, ali pa morate biti tako nevhvaležni in nezadovoljni. S štiristo goldinarji človek že lahko pošteno živi, samo če hoče. — A kmalu, pa vendar prepozno me je skušnja sama izmodrila. Keder dela z dušo in telesom potrebuje mnogo več, nego kedor muči le možgane. — Ko sem nekoč tožil predstojniku svoj neznočni položaj, me zavrne v uradnem tonu: „Ali nisi vedel prej, kaj me čaka?“ Ne! Stoprav zdaj mi je vse jasno. Hudobni jeziki šepetajo celó, da pošilja nekov dež, poslanec v svoji oblasti učitelje k financem, če so ti bolje plačani. Neverjetno! Dokler ne bodo hoteli taki gospodje tega prevideti, ne gojimo nade, da se nam zboljšejo razmere. Živeli bomo še vedno v časih, o katerih pravi neki Anglež: „Najbolje plačujemo té, ki nas morijo; potem té, ki nas obsojujejo; a najslabše one, ki naš uče.“ Zavidamo ne prvim ne drugim; a sami si tudi toliko želimo, da nam potrebnega ne bo pomanjkovalo.

Naj se ne pleslepi sam, kdor se misli posvetiti učiteljskemu stanu, da se ne bo kesal in preklel trenutka, ko se je odločil za ta stan. Takrat bo prepozno. Pomisli naj raje na latinski pregovor, ki pravi: „Kogar bogovi sovražijo, ga odločijo za učitelja.“

Iz Dubice v Bosni 8 septembra. Naj ti draga „Soča“, ako ti je ljubo nekaj poročam od tukaj; posebnega sicer nimam poročati, zapišem pa nasledne malenkosti.

Tukaj se še ne prepriamo zaradi narodnosti in ravnopravnosti; prve še nobeden ne zatira, drugače pa vsakemu svoje.

Tukaj je le ena narodnost, pa ta je razdeljena v 3 različne vere.

Serbi so v večini in bi naj rajši videli, da bi njih „dušmanin“, ali kakor pravijo „gad“, kmalu potegnili iz dežele; pase varajo. Turki še imponirajo s svojim bogastvom; saj pride tretjina blaga vsega pridelka Turku v roke. Serbi še vedno mrzijo Turke. Pa kaj bi ne? Saj so jim v zadnji „buni“ (puntu) dosti škodovali: pobegniti so morali v Avstrijo, domá pa so jim Turki požgali hiše, posekali drevje; in ko so se vrnili, dobili so le opustošeno zemljo, zaraščeno s ternjem. Od kar so pod Avstrijo se jim boljše godi; Turek je miren in ne sme čez postavo kreniti. Sedaj se bodo po malem opomogli, in boljše hiše oskrbeli. Ni tedaj čuda, da Serbi kedaj otepejo kakega Turka, kadar zajde sam med nje. Vendar so tudi Turki

mного morali ob „buni“ prestatí od razkačenih Serbov. Na polji so bili njih hiše požgali, v Dubici pa so prišle prodajalnice na kant — sedaj še je dosti zaprtih — in Serbi bodo kmalu vso kupčijo náse potegnili. Ko bo enkrat tretjina in desetina odpravljena, po tem se bodo Bosanci hitro opomogli, kajti sedaj morajo skovo polovico blaga prodati, da plačajo desetino. Edina živina jim dobro sece, ker se v Avstrijo dobro proda.

Tretja stranka so tukaj Katoliki, ki so skoro sami Avstrijanci, narveč iz prejšnje vojne granice. Sedaj bo tu vseh katolikov okoli 400 duš; imajo svojo cerkev in duhovna. Med katoliki boš v nedeljo videl nekaj bolj odličnih in drugače oblečenih junakov. Kdo so ti? To so „Kranjci“, pravijo Bosanci, ki znajo v cerkvi prav lepo prepevati. Želeli bi, da bi jih za prvimi še več prišlo, da bi se družba povečala, in eden drugemu pomagali. Posebno Ipacvi naj bi se kmalu semkaj naselili, ker tam je vsako leto kakor pravijo — slabše. Kdor ima tukaj denar in moč, more si pripraviti dobre grunte. Zemlje je sedaj dosti na izbiri in po ceni, od slej bo pa vedno dražja. Zemlja vsakemu dopada, samo da bi bili dragi ljudje, ki bi jo drugače obdelovali! Kako so se čudili ljudje Ipacem, ko so za trto kopali, rekoč jim, da iščejo v tleh dobre zemlje, in kako so se čudili globokim prekopom, katere so okoli svojih gruntov naredili. Naj eden pogleda polje slovenskega naselnika in pa Bosanca, pa bo videl razloček.

Tudi Turke zanimiva krivi prerok Mahdi v Egiptu; pravijo kakor, da bo že jutre prišel iz Azije in vse „gjaure“ pobil.

Spomladi je bila tukaj draginja, kakor je pri Vas navadno, postavim koruza po 10—12 kr. oka, to bi bilo po naši stari meri: mernik 2 gl. 20 kr. sedaj se pšenica dobi po 7 kr. oka in koruza po 6 kr. To je čudno, da je sedaj vse skoro pol nižje; spomladi namreč vsak kupuje, sedaj pa vsak prodaje.

Letošnje poletje je bilo zavoljo majhne vode silna stiska za mletev, tako da so mlinarji razun navadne desetine, naložili še 20 kr. od mernika. Bilo je že odveč, od mlinarjev moko kupovati; zato je g. župnik prav naredil, da je z Dunaja naročil en mašinski mlin, kterega bi se saj naselniki v enaki potrebi posluževali.

Letos se Bosanci hvalijo z letino; žita je veliko, tudi koruza je dobro obrodila. Bosanska koruza naredi majhna stebila, klasje pa dosti veliko.

Tukaj mlatio s konji na zemlji, in potem mečejo žito proti vetru, da se sčisti; ne potrebujejo rešeta, brž tako v vreče zmečejo. Turški večji posestniki bodo imeli več stotin da celo do tisoč centov žita, ker tukaj vse le na vago gre. Sadja bo pa malo, narveč sliv.

Vreme imamo tukaj letos bolj suho kot pri vas po Slovenskem; spomladi je suša zadrževala rast pridelkov, sedaj na jesen pa bolj pogosto dežuje.

Tukajšni naselniki so vložili prošnjo na deželno vlado v Serajevu, da bi se jim desetina odgustila, kar je po neki ministerski določbi zagotovljeno. To bode dobro, ker kdor veliko vseje, ima veliko plačati; ravno naselniki pa prva leta ne morejo tega, ker imajo navadno le malo denarja. — Drugič o čem drugem. Z Bogom! B. V. kmetski fant.

Politični pregled.

Z 9. t. m. bile so končane volitve v deželne zbere takraj Litave. Ta dan volilo je še veleposestvo solnograško in sicer kandidate konservativne stranke; kakor prej, imel bode ta zbor tudi zdaj konservativno večino.

Istega dne bil je zaključen tudi gališki dež. zbor, ki je skoz nekaj dni samo nadaljeval lanske leto pretrgano sesijo, in bil zopet k novi sklican za 12. t. m. Isti dan otvorjeni so bili tudi zbori: kranjski, štajerski, šlezijjski in češki. Na novo izvoljenim zborom imenovani so tudi deželni glavarji in njihovi namestniki. Ministerstvo ravnalo se je tú po ustavnem načelu in povsodi imenovalo predsednika iz večine, iz manjšine namestnika. Tako bode sedaj prvokrat v štajerskem zboru od Slovencev voljeni poslanec, baron Gödel-Lannoy, glavarjev namestnik; predsednik mu bode mesto odstopivšega Kaiserfelda grof Wurmbrand.

V otvornem govoru spominali so se glavarji češki, kranjski in štajerski smrti preblage cesarice Marije Ane, poslednja dva še lanskega potovanja presvitlega cesarja po njih deželah. Kranjski dež. glavar spominal se je še ranjcega knezoškofa Pogačarja in njegovih lepih lastnosti. Na to volili so se razni odseki in tem izročilo se poročilo dež. odbora, razne peticije in drugi predlogi. Na Nižje-Avstrijskem imenovan je deželni maršal grof K. Kinsky, namestnik mu je dunajski župan Uhl.

Na Hrvaškem začela je že volilna agitacija. Naj bolj deluje vladna stranka in Starčevićeva; med tem ko zmerna opozicija še kandidatov ne misli postaviti, ampak njih izvolitev prepustiti ljudstvu. Starčević sam potuje po deželi, agituje za-se in pravno stranko, kakor svoje pristaše imenuje, on sam hoče v 17 okrajih kandidirati. Ker dela vlada na vse kriplje, je gotovo, da zmagajo skoraj povsod po nekdanji Krajini njeni kandidati, večinoma tudi po stari Hrvaški, tako da jej je uže sedaj v prihodnjem zboru večina zagotovljena.

Srbski kralj Milan biva kot gost našega cesarja v Avstriji, udeležil se je velikih vojaških vaj ob Moravi.

8. t. m. ob 10, uri dospel je car Aleksander III. v Varšavo. Ne da se skoraj popisati, kake previdnostne naredbe je ukrenilo petroburško redarstvo, ki je navlaš zato v Varšavo prišlo, da bi tudi sedanji car ne postal žrtva kaki nihilistični zaroti. Dospevši v Varšavo obiskal je pravoslavno in katoliško cerkev, imel pregled nad 80.000 vojaki in sè svojim spremstvom udeležil se veselice pri guvernerji generalu Gurko-tu; ali do njegove palače nima uhoda drugi, ko viši dostojanstveniki in še ti le z ustopnicami. Od tod pada se v Skierniewice, kamor se 14. t. m. odpelje tudi naš in pride nemški cesar. Tu bode tedaj pomenljivi shod treh cesarjev in njihovih ministrov zunanjih zaved Kalnoky-a, Bismarka in Giersa. Več o pomenu tega shoda povemo prihodnjič.

Italijanski kralj Humbert, odpeljal se je iz Benetek, da obiše Napolje, kjer kolera grozovito razsaja.

Preteklo nedeljo se je bilo zbralo v Bruselji kakih 80.000 katolikov, da bi napravili manifestacijo za ministerstvo in novo šolsko postavo. A ko se je začela njih procesija pomikati, začnejo jim nagajati liberalci, trgati jim križe in zastave. Redarji in orožniki niso mogli z lepa ohraniti reda, morali so rabiti silo; več naga-jalcev bilo je prejetih: mnogo ranjenih in zaprtih. Zaukazana je ostra preiskava. Senat je tudi sprejel novo šolsko postavo, in gotovo je, da jo kralj pri vseh protidemonstracijah liberalcev tudi potrdi.

S kitajsko-francoskega bojišča ni nobenih posebnih novic. Prišlo bode do redne vojske, ali da se ta napove, mora francosko ministerstvo sklicati obe zbornici, katerina vsled ustave pripada pravica napovedati vojsko. Med tem pripravlja ministerstvo novo vojaško ekspedicijo.

Domače in razne vesti.

Premilostljivi knezonadškof bodo v goriškem dekanatu imeli kanonično vizitacijo in oziroma sv. birmo dčili v teh-le krajih: 29. sept. v Ravnicah, 30. sept. v Lokvi, 1. oktobra v Gorenji Tribuši, 5. okt. v Solkanu, 6. okt. v Batah, 7. okt. v Čepovanu, 8. okt. v Krombergu, 13. okt. v Pevmi in St. Mavru, 14. okt. pa v Podsaobotinu. Pri tej priliki so prevz. knezonadškof s papežovo polnomočjo podelili popolnoma odpustek vsem vernikom, ki bodo domačo katarao cerkev obiskali in po sprejetih sv. zakramentih po namenu sv. Očeta molili.

Nameravano slavnost goriškega podpornega društva je c. k. ukrajno glavarstvo z odlokom 10. t. m. iz ozirov javnega miru in reda, kakor tudi javnega zdravlja (kolere) prepovedalo. Več o tem prihodnjič.

Novomašniki. Č. fr. Oto Einspieler, frančiškani na Kostarjevici bode prihodnjo nedeljo posvečen v mašnika ter 28. t. m. v svojem rojstnem kraju na Koroškem pei novo mašo. — Č. g. Ant. Požar iz Goč na Vipavskem je včera 11. sept. daroval svojo prvo daritev v Trstu v cerkvi sv. Ciprijana to je v cerkvi mater Benediktink.

Zlato mašo bodo letos obhajali pred. gg. Mih. Pirih, župnik v pokoji (28. sept.) v Podmelcih; Jož. Sovdat, župnik v Kamnjem (21. sept.); Franc. Delkin, vikar v Plavah, in Jož. Šauli, duhovnik v pokoji v Šempetru. Č. g. Ant. Ukmar-ju zlatomašniku pri Mariji Celji se bode prih. nedeljo slovesno pripel križ za zasluge.

„Eco“ vé iz verjetnega vira, da namerava tržaško namestništvo vsled predloga deželnega zdrav-

stvenega odbora v kratkem izdati odlok, s katerim se bodo pripovedali vsi javni plesi, javni zbori in tudi romanje k svetiščem.

Sveta Gora videla je pretečene praznike, v nedeljo in ponedeljek, ogromno število romarjev. Se ve da so ljudje iz bližine kar vrel k svetišči Svete Device, samo iz Trsta pripeljala sta dva vlaka do poldrug tisoč pobožnih romarjev; a prišlo jih je tudi na tisoče s Kranjskega, iz Istre itd. Pravijo, da jih ni bilo malo manj, kakor ob času velikanske procesije l. 1872. Tukaj si imel lepo priliko opazovati najrazličnejše noše: tržaških okoličancev, Brkinjcev, Gorjanov in drugih mnogo. Ogromno poslopje samostana na Sv. Gori bilo je premajhno, da bi moglo dati prenočišča toliki množici; mnogo romarjev ležalo je v krčmah, mnogo tudi na prostem ali v svetišči. Spovednice bile so tako oblegane, da se je moralo mnogo romarjev vrniti, ne da bi prišli na vrsto. Slovensko ljudstvo je s tem pokazalo svojo staro lastnost, da je — pobožno.

Permanentna razstava kmetijskih strojev v Gorici. Neki gospod, ki se je ogledal to razstavo, poroča, da je videl povsodi le italijanske napise, kakor da bi gor. kmet. društvo iz golik Italijanov obstajalo in razstava ne bila tudi za Slovence. To je enakopravnost?

Vabilo k besedi, katero priredi „kmet. bral. društvo v Sebeljah“ dne 21. sept. v hiši g. Andr. Rejca. Spored: 1. Ustoj — mešani zbor. zl. F. S. Vilhar. 2. Govor predsednikov. 3. Slovan — možki zbor. 4. Bodi mi zdrava — mešani zbor zl. Dr. Jpavec. 5. Deklamacija 6. Hrvatska četvorka, možki zbor zl. Lžičar. 7. „Osramočeni sluga“, šaloigra v 1 dej. 8. Vesela družba — mešani zbor zl. Volarič. 9. U boj — možki zbor zl. pl. Zajc. 10. Srečkanje. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Vstopnina znaša za neude 10 kr. K obilni udeležbi vabi. Odbor.

Zadnji „Corriere“ je zelo radoveden, kje da se bude vršila slovesnost goriškega bralnega in podpornega društva ter piše v tem obziru tako-le: Kolikor je nam znano, ni (v omenjeni Sočini notici) niti z besedico omenjeno, kje se bude slavnost vršila. In vendar je ravno to glavna točka pri vsej stvari; le iz ljubezni do miru moramo želeti, da bi se slovesnost ne vršila med nami, kjer so ravno sedaj duhovi bolj kakor kdaj razdraženi vsled ravnanja slovenskih sodeželanov mej tem časom. Ako vodi predstojništvo omenjenega društva le želja prirediti lepo svečanost in ne kljubovalnost ali drug sličen namen, razumelo bodo pobjej in ne bo hotelo izzivati scen, kakoršne so se godile pred kratkem v Trstu, ali še hujših.

V tem smislu, kolikor je prišlo nam do ušes, izrazil se je tudi naš preč. g. župan dr. Maurovich v pismu do gospoda barona Rechbacha, kjer mu dokazuje, da bi taka slovesnost v našem mestu ne bila priležna, in v katerem se odteguje vsaki odgovornosti zaradi neredov, ki bi se brezdvomno zgodili.

Stari lisjak se tukaj dela nedolžnega in miruljubnega, ali to se pravi, celo stvar preobračati. Če pravi, „da so sedaj duhovi v Gorici bolj kakor kdaj razdraženi vsled ravnanja slovenskih sodeželanov“, odgovorimo, da so ravno Corriere in njegovih lahonski pristaši se svojim hujskanjem prejšnji mir med goriškimi Slovenci in Lahi skalili, duhove razdražili in take scene izzivali, kakoršne se niso godile v Trstu pri zadnji slovesnosti tamkajšnjega delalskega društva, ampak samo v Gorici. — Na dalje, če so duhovi razdraženi, je vprašanje, je-li ta razdraženost opravičena, ali ne? Ali niso bili vsi Goriški Slovenci, ki od nekdanj v Gorici prebivajo in Gorico redijo, s tako ciničnim, zasmehovalnim ravnanjem Corrierovim in neke stranke, vsled katerega se je morala svečanost podpornega društva opustiti, v globolini srcá razžaljeni? In če tedaj bolj ko prej terjajo, da se ima svečanost vršiti in s tem narodnemu ponosu zadostiti, nemajo-li prav? Mar so Slovenci na domačih tleh brez pravice, brez časti, samo sluge drugim? — Če Corriere pravi, „da želi, da bi se iz ljubezni do miru slovesnost ne vršila med nami“, opomnimo in prosimo, da naj „Corriere“ in njegova stranka naj prej za preke miru odstrani, pa pojde vse dobro, in Gorica bode ostala znotraj in zunaj kar je — stara Gorica, bogatejša za nekaj tisočev, in stara edinost se povrne med njene prebivalce. Za nasledke v nasprotnem slučaju pa naj dobro premisli „Corriere!“

Surovost. Ko so se gg. poslanci vitez dr. Josip Tonkli, dr. Nikolaj Tonkli, Ivančič in A. Kocijančič preteklo nedeljo iz Sezanskega zborovanja v Gorico vračali, je njih voz na potu od goriške postaje do mesta srečal neko „giardiniero“, v kateri so sedeli razposajeni goriški mladenč, vračajoči se iz Tržiške svečanosti. Pri mestnem vrtu je „giardiniera“ poslanec voz prehitel in med tem so omenjeni mladobradci na vso moč zažvižgali. Ali s tem niso bili še svojemu mladenškemu junaštvu dali pravega odduška, kajti ustavili so omenjeno giardiniero še dvakrat in tedaj proti vozu, v katerem so sedeli poslanci, zažvižgali. „Corriere“ pravi k temu: „L'ora, il tempo, la dolce stagione l'indussero a peccare“ — Tako zna ta list surovosti, če se zgodé od laške strani, izgo-

varjati. Ali bode zdaj še trdil, da samo Slovenci izzivajo nemir in prepir? ali je vže pozabil zašnje oblatenje slovenskih napisov? —

„Corriere“ poroča v svoji zadnji 37. številki, da so za neko deklo in tri jo spremljajoče Goričane, ki so se iz Rubije preteklo nedeljo zvečer domov vračali, kamaje metali, i da je bila omenjena dekla nekaj zadeta. Ravno tako je nedavno omenjeni list pravil, da so Slovenci Goričane iz Komna se vračajoče kamujali. Če je to res, zaklinjamo goriške Slovence, da naj se skazujejo res miroljubne in da naj se ne dajo od narodne strasti do takih gedih početij zapeljati. Tako ravnanje nam bode vse vzelo, kar smo si v zadnjem času z našim postopajem priborili. Prosimo pa, ker o „Corrierovi“ resnicoljubnosti jako dvomimo, natančnih poročil o teh in sličnih dogodkih, da bomo zamogli resnico spoznati in nasprotnikom odgovoriti. „Corrierovim“ poročilom ni vse verjeti. Govorili smo s Komenskim g. županom, če bi se bili blizo Komna res oni neredi zgodili, a rekel je, da o n e m d o g o d k u Komenci nič ne vedo, in da se je to mogoče drugod zgodilo.

Iz Tolmina se nam poroča: Škarlatica tu še vedno razsaja med otroki in tudi vže med odraslimi. V poletji je pojemale; upati je bilo, da bode konec. Jesensko vreme pa ji daja zopet silno moč. V vsaki družini umre za škarlatico po dva — tri otrok.

Oznanilo. Razpisujejo se s tem 4 deželni št. stipendiji po 200 gl. za dijake z Goriškega, kateri so dovršili srednje in stopili v visoke šole.

Pri podelitvi se bo gledalo na to, da dobita te št. stipendije dva dijaka slovenske in dva italijanske narodnosti. Če bi manjkalo dijakov izmed eno rečenih narodnosti, sme se nakazati št. stipendij dijakom druge narodnosti.

Štipendiji se bodo izplačevali v štirih četrtletnih odplačilih na prošnjo deleženca, ki mora izkazati, da je vpisan v vseučiliščno matrikulo in pozneje, da obiskuje učilišče.

Dotične prošnje se imajo podati deželnemu odboru v Gorici pismeno do 15. oktobra t. l. in naj se jim priložijo spričevala zrelosti, uboštva in vpisa v eno izmed visokih šol. — V Gorici dne 9. sept.

Deželni odbor. Deželni glavar Coronini I. r.

Službeni razglas. Deželni odbor razpisuje do konca tek. septembra sledeči v deželni gluhozemci izpraznene službe: 2 mesti za učiteljice z letno plačo 300 gl. in hrano in s poviškom 50 gl. za učiteljico prefektinjo; 2 mesti za učitelje z letno plačo 300 gl. in vsakemu 168 gl. kot nadomestek za hrano; mesto gospodinje (ekonomice) z letno plačo 250 gl. s hrano in stanovanjem v zavodu. Prosilci in prosilke za učiteljske službe naj v svojih prošnjah dokažejo po določbi §. 16 gluhozemcih pravil: a. da so sposobljeni za poučevanje v ljudskih šolah, v metodi in v predmetih v gluhozemcih predpisanih b. da so zmožni italijanskega, oziroma slovenskega jezika. c. da so neomadeževani v svojem pravnem obnašanju d. da so zdravi in krepke postave. Prasilke za službo gospodinje imajo se zanesljivimi spričevala dokazati neomadeževano dosežanje življenja, koliko let imajo, in da so sposobne voditi gospodinjstvo in nadzorovati gojence zunaj šole. Imenovanje boče za zdaj začasno. Deželni odbor v Gorici dne 9. septembra 1884; deželni glavar Coronini.

Krasna slika Josipa Jurija Strossmajerja, 50 cm. visoka in 33 cm. široka izšla je ravno kar in se dobiva pri upravnistvu „Slovanovom“ po 60 kr., po pošti pa po 56 kr. Kedor naroči deset iztisov, dobi najmanj po vrhu. — Brez slike velikega tega rodoljuba in mecena jugoslovenskega ter prvega govornika krščanstva ne smela bi biti nobena rodoljubna slovenska hiša; zato se nadejamo, da si jo bode slovensko občinstvo pridno naročalo.

Rusko petrolje. Rusko petrolje je še le par let sem bolj poznano in uže po tako kratkem času je postalo tako važen predmet za svetovno trgovino, da na priliko na Nemško zdaj zahaja uže več ruskega, nego pa ameriškanskega petrolja in da se sme z gotovostjo računati, da rusko blago čez nekoliko let po vsem severu popolnoma spodrine ameriškansko. Ali ne le na severu tudi na jugu uže skušajo, da vpelejo rusko petrolje. Prav zdaj se poganja neko rusko društvo za to, da se rusko petrolje v velikih množinah uvažva v Genovo in po železnici Sv. Gotarda na južno Nemško, na Švicarsko itd.

Tudi v Avstrijo je rusko petrolje uže prodrlo; na Reki imamo uže rafinarije tega blaga, a iz Ruskega tudi direktno dohaja sem rafinirano rusko petrolje, in v Trstu imamo tudi uže zalogo tega blaga pri firmi Alfonso Danese, kakor je to natančneje razvidno iz inserata te firme v našem in drugih tržaških listih. Razun, da je to petrolje ceneje od ameriškanskega, ima tudi večjo svetilno moč in je manj nevarno v vsakem obziru ter tudi tako hitro ne pokonča sten in ne smrdi.

To so prednosti, ki morajo sčasoma zmagati vsako konkurenco. — Rusija pa zdaj producira tudi druge baže mineralnega olja za mazanje mašin itd. Odprl se je torej Rusiji zopet močan vir blagostanja,

kakor sploh Rusiji se svojimi obširnimi železnicami in vodnimi kanali sčasom potegae naše velik del azijske kupčije.

Rusija ima torej lepo prihodnost v vsakem obziru. „Edinost“.

Arberška železnica se bude 20 sept. slovensko odprla. Program je sledeči: odhod z Dunaja 19 sept.; ob 6. popol.; prihod v Inomost 20 sept. ob 9. zjutra, v Bregenz ob 4. popoldne; vožnja po jezeru Bodensee do 8 zvečer. Po tem slovesni banket v Bregenzu in na to se bude vrnilo domov. K ti slovesnosti je izmed državnih poslancev povabljen tudi naš poslanec g. vitez Dr. Josip Tonkli ter se je bude udeležil.

Kolera, ki je do sedaj le sporadično po nekkih italijanskih mestih svoje žrtve terjala, skočila je nedavno iz gorenje Italije v spodnjo in sicer v največe pa zelo nesnažno italijansko mesto — v Napoli, ter začela tam najhujše razsajati. Od srede sem (10. t. m.) jih v Napoli na kolgri oboli 600 — 1000 in prek, ter umrje teh polovica. Žalost in zdivjanost je je velika. Mestne ulice se praznijo, kupčija in promet prenehujeta, cerkve in kapele pa se polnijo. Po ulicah in predmestjih razpostavlja ljudstvo podobe M. B. in svetnikov, prižiga sveče in moli pred njimi. Bog pomagaj!

Tržno poročilo.

V Gorici 10. septembra.

Kava: Moka kvintal 154 do 156 gl. — St. Jago 139 do 146 gl. — Cejlon, plante 144 do 158 gl. — Cejlon perla (biser) 154 do 160 gl. — Porto Rico, srednje in fino 128 do 138 gl. — Malabar 110 do 115 gl. — St. Domingo 106 do 110 gl. — Java 110 do 114 gl. — Rio fino 105 do 107 gl. — Rio, srednje in pol fino 99 do 103 gl. — Santos, navadno in fino 102 do 108 gl. — Sladkor, očiščen domači 40 do 42 gl. — Melis 35 gl. do 35 gl. 50 kr. Pesto 32 gl. 50 kr. do 33 gl.

Olje na kvintal: iz oljk najfinije 94 do 98 gl. — fino 78 do 84 gl. — pol fino 61 do 64 gl. — s Karfa (Corfu otok) 48 do 52 gl. — iz Dubrovnika (Ilagusa) 46—47 gl. — iz Istrije 46 gl. — iz pavole angleško 38 do 42 gl. — Petrolij v sodih 23 gl. 50 kr. do 23 gl. 75 kr. v zabojih 24 gl. do 24 gl. 50 kr.

Masti, na kvintal. Kuhano maslo 84 do 96 gl. — Mast (salo) domača — do — gl. ogorska 61 do 63 gl. — Špeh domač in ogrski 60 do 64 gl. — ameriškanski — Sir placentinski star 140 do 150 gl. — prestar 170 gl. — ovčji (pekorin) 125 do 130 gl. — domači bolški star 90 do 94 gl. — nov. 58 do 64 gl. — Grojerjev 74 do 82 gl.

Žita, na hektoliter. Pšenica 7 gl. do — 7 gl. 30 kr. — Turšica 5 gl. 20 kr. do 5 gl. 40 kr. — Rž 5 gl. 50 kr. do 6 gl. — kr. Ječmen cel 4 gl. 70 kr. do 4 gl. 80 kr. — pehan 9 gl. — kr. do 9 gl. 20 kr. Oves 3 gl. 20 kr. do 3 gl. 60 kr. Fažol 8 gl. do 10 gl. — Ajda. — Rajž, na kvintal: fini 23 do 25 gl. — novarski naravni 20 do 22 gl. — mutisk 20 do 21 gl. — indijski 14 gl. 50 kr. do 16 gl. 50 kr. —

Vina in špiriti, na hektoliter. Žganje domače — do —; špirit prečiščeni 32 gl. do 33 gl. 50 kr. Vino črno 18 do 25 gl. — kr. — belo 18 do 22 gl.

Moka na kvintal. Št. I. 18 gl. — Št. II. 16 gl. — Št. III. 15 gl. — Št. IV. 13 gl. 50 kr. — Št. V. 12 gl. — Št. VI. 6 gl. 50 kr. — Otrobi drobni z žakljem 5 gl. 30 kr. — debeli z žakljem 5 gl. 80 kr. — Krompir 2 gl. — kr. do 2 gl. 25 kr. kvintal.

V Trstu, 5. septembra 1884.

Kava, na kvintal. Moka 98 do 102 gl. — Cejlon, plante 84 do — gl. — perla 98 do 120 gl. — Portorico 90 do 102 gl. Java 66 do 69 gl. — Malabar — do — gl. — St. Domingo 60 do 66 gl. — Rio 48 do 64 gl. — Santos 54 do 60 gl. — Sladkor 19 gl. — kr. do 24 gl. 50 kr. Kupčija v tem blagu je prav slaba.

Olje, na kvintal. Malo kupčije in to kljub olajšavam, h katerim so pripravljene prodajalci. Namizno 66 do 85 gl.; jedilno 42 do 46 gl. Petrolje — še vedno na gl 9½ s tendenco za nižo ceno. Domači pridelki. — S fižolom nobene kupčije; maslo dobro naravno gl. 88 do gl. 98.

Les — v dobri ceni.

Žita, na kvintal. Pšenica 6 gl. 50 kr. do 11 gl. — kr. Turšica 6 gl. 50 kr. do 8 gl. — kr. Rž 7 gl. do 7 gl. 50 kr. — Ječmen Oves 7 gl. 50 kr. do 8 gl. 50 kr. Fižol 11 gl. — kr. do 12 gl. — Grah 13 do 15 gl. — Rajž laški 18 gl. 75 kr. do 22 gl. — kr. — indijski 11 gl. 50 kr. do 18 gl. — kr. — K o ž e. Podplati kvintal 125 do 160 gl. — Telečje kože kvintal 357 do 616 gl. — 100 jaričjih kož 60 do 110 gl. — Volna kvintal 105 do 130 gl.

V Ljubljani, 3. septembra 1884.

Pšenica domača hektoliter 6 gl. 50 kr.; banaška 7 gl. 87 kr.; turšica 5 gl. 40 kr.; soršica 6 gl. 40 kr.; rž 5 gl. 20 kr.; ječmen 4 gl. 55 kr.; proso 6 gl. 18 kr.; ajda 5 gl. 49 kr.; oves 2 gl. 76 kr.; krompir 2 gl. 40 kr. 100 kilogramov.

Naznanilo.

Podpisani vrhovni zastopnik vzajemno zavarovalne banke „Slavije“ ponavlja zadnjo javno izjavo, da njega bivši potovalni agent Majer Simon ne sprejema več oglasil za omenjeno banko „Slavijo“ in da v okolici goriški sam ista sprejema. Za bankino delovanje v oddaljenih krajih na Goriškem sta pa g. Franjo Franceškin iz Bilj in g. Anton Kalin iz sv. Križa pooblaščen. Omenjena dva gospoda sta slovensčine popolnoma zmožna. H koncu se podpisani priporočata, da bi ga slavno občinstvo blagovoljno podpiralo.

V Gorici, dne 11. maja 1884.

Mejni graf Anton Obizzi
za mesnicami (Via Morelli) h št. 22.

Poslano.

Slavno uredništvo „Soče“!

Opiraje se na § 19 tiskovnih pravil in na resnicoljubnost slavnega uredništva „Soče“, uljudno prosim, da slavno isto blagovolji sprejeti sledečo popravilo onega dopisa iz Gorice v št. 35 velecenjene „Soče“, v katerem se poroča o občnem zboru s muzikalno produkcijo Cecilijanskega društva v Gorici dne 25. avgusta t. l.:

Ni res, da se je moj predlog, naj bi se § 2 društvenih pravil, kjer je izražen namen društva, tako predrugačil, da bi isto svojo posebno pozornost obratilo na splošno ljudsko petje, „po živi debati absolutno zavrgel“.

Res je, da je bil moj predlog po kratkej pažljivej debati izročeni društvenemu odboru v pretresovanju, ker smo hoteli kolikor mogoče kmalo debato končati radi najviše pričujoče osebe, kateri se je mudilo oditi in katera je „izvenredno toliko časa bila navzoča“ ter slednjič društvo počastila s svojim govorom.

Res je, da v omenjenem dopisu meni na škodo ni povedano, v kakošnej zvezi, z navsvetom kakošne spremembe onega stavka in s katerim pristavkom sem nasvetoval, naj se izpusté, oziroma nadomestijo v § 2. društvenih pravil besede: „na podlagi cerkvenih določeb in ukazov“.

Res je, da sem nasvetoval, naj bi bila prva in ne zadnja skrb Cecilijanskega društva Goriške nadškofije zboljšati in gojiti splošno ljudsko petje; „videti pa je bilo, da je ta nasvet večino pričujočih vznemiril“. (Glej dopis izza sv. Gore v št. 200 „Slovenca“.)

Brž ko mi bodo moja obilna opravila dopuščala, hočem v daljšem pojasnilu natančneje izraziti svoje misli in med drugim tudi to povedati, da pri izboljšanju cerkvenega petja ne smemo z takimi faktorji računati, katerih si želimo, ampak s takimi, kakor jih res imam o.

V Štandreži dne 6. septembra 1884.

Fr. Bajt učitelj.

RAZGLAS.

Naznanja se, da se bode prodajala v Nabrežinskih semnjih (dne 5. aprila, 17. septembra in 27. oktobra vsacega leta) zraven vsakovrstnega blaga tudi živina.

Živina bode létos vsake občinske pristojbine (štantnine) prosta. Vabi se torej č. g. kupčevalce in prodajalce bližnjih in daljnih krajev vže prihodnjega semnja dne 17. septembra t. l. mnogobrojno udeležiti se.

ŽUPANSTVO V NABREŽINI.

Naznanilo.

Blago za obleke in moška oblačila za jesenski čas, mantilje, kamizole in plašči za dež (waterproof), najnovejše mode, v različnih in prijetnih oblikah pariških, berlinskih in dunajskih so uže došla v veliki zalogi.

Jgnac Steiner
v Gorici, nasproti škofiji.

Ljubljanski ZVON

Št. IX. prinaša te spise: 1 Gorazd: Najlepša pesen. Balada. — 2. Dr. Ivan Tavčar: Mrtva srca. Povest (Dalje). — 3. Janez Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih, 21. Peter in Pavel — (Dalje). — 4. Gregor Jeréb: Josip Podmilšak pisatelj slovenski I. — 5. Sim. Rutar: Akvileja V. — 6. Jos. Starè: Vinko IV. — 7. I. K.: Rožmarin; V gaji; Vrag, pesni. — 8. Lujiza Pesjakova: Popotni spomini III. IV. — 9. Josip Cimperman: Pevsko gáso. — 10. Janez Trdina: Vinška modrost 12-17. — Svojmír: Venóci svetlici. — 12. Dr. K. Štrekelj: Novejši pisatelji ruski: Turgénev 13. Fr. Wiesthaler in Ivan Šubic: Književna poročila. — 14. Slovenski glasnik. „Ljublj. Zvon“ izhaja v mesečnih po 4 pole vélike osmerke obsežnih zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld 30 kr.

Hiša na prodaj.

Zarad odpotovanja prodaja se hiša v ulici St. Pietro št. 9 v predmestju sv. Roka. Cena 7.800, gold. Plačilo pod najboljšimi pogoji. O-berniti se je treba na lastnico hiše.

V MEDANI

je hiša v najem ali pa tudi na prodaj na skladovni lepi cesti proti Karminu, ki je prav primerna za vsakoršno kupčijo.

Pisma naj se pošiljajo v Medano pod šifro I. P. V.

Ferdinand Wokulat,

knjigar v Gorici

priporočuje svojo zalogo šolskih knjig in pisarskega orodja ua debelo in na drobno.

Prekupci dobé 5—6% rabata

Grubbauerjeve knjižice, za 100 iztisov — 85 kr.

Risanke, za 100 iztisov — 2 fl. 40 kr.

ŠTUDENTE

sprejema za prihodnje šolsko leto nemška družina, v kateri se govori tudi slovenski. Postrežba dobra.

Via Morelli N. 20, II. nadstropje.

Sejm v Tominu

za živino, poljske pridelke, gospodarsko in kmetijsko orodje, štacunsko blago itd. bode na Sv. Jurja dan 23. aprilja in na Sv. Matevža dan 21. septembra vsako leto.

Županstvo v Tominu,

1. Sept. 1884.

Naznanilo.

II. Kincsem-Loterija.

Glavni dobitki:

fl. 50.000, 20.000, 10.000 itd.
vseh skupaj 10.000 dobitkov.

Srečke po 1 gld. se začnajo v teku tege meseca izdajati, in pošteni razprodajalci ter agenti, ki bi po naročilu (komisijon-u) njih razprodajo prevzeli, se prosijo, da se k podpisaneu birou obrnejo.
V Budapešti, septembra 1884.

Das Lotterie-Bureau des ungarischen Jockey-Klubs.

Št. 4720.

Naznanilo

o predaji lesu iz c. k. trnovskih državnih gozdov.

V c. k. gozdarskih okrajih Trnovo, Lokva, Krnica in Dol pripadajočih c. k. trnovskim gozdom, bodo se v različnih večjih in manjših delih od séce za l. 1884/85 prodajale naslednje množine bukovega in jelovega lesu za žago in jelovega lesu za stavbe, in sicer:

	bukov les za žago	jelov les za žago	jelov les za stavbe in vrhovina
	gosti meter		
v gozdenem okraju Trnovo	1795	397	100
" " " Lokva	1245	1452	538
" " " Krnica	965	2425	145
" " " Dol	1240	780	300
vkupe	5245	5054	1083

Pismene ponudbe sprejemajo se najdalje do 15. septembra 1884. l. ob 10. predpoludne pri c. k. vodstvu državnih gozdov in posestev.

One morajo

1.) biti zapečatené, zunaj pak ima napisano, kakor je natanu; razen tega morajo imeti štempelj 50 kr. in priložena mora biti tudi 100% varščina vse klicne cene.

2. oni deli, za katere se ponudba vlaga, morajo biti določno zaznamenovani in ponudbene cene za gosti meter in vrsto lesu imajo se v številkah in besedah pristaviti.

Ponudnik mora nadalje

3.) pristaviti, da se brezpogojno podvrže vsem sebi znanim pogojem prodaje in tudi ima, ako hoče o svojem času kupnino plačevati v obrokih, povedati najnižjo vrsto teh obročnih vplačevanj.

4.) mora ponudbo podpisati z imenom in priimkom, značajem in stanoviščem, in lastnoročno pisane ponudbe morajo se razen tega podpisati tudi od dveh prič.

Natančnejši pogoji o prodaji, kakor tudi izkaz posamičnih prodajnih srečk z vsemi kraji, kjer se bo sekalo, z množinami, raznimi vrstami in klicnimi cenami morejo se razvideti pri ekspeditu tega vodstva in pri c. k. gozdnih oskrbnikih v Trnovem, Lokvi, Krnici in v Dolu.

C. k. vodstvo državnih gozdov in posestev.
GORICA, v dan 30. avgusta 1884.

Najboljša obramba proti koleri,

katera bi ne smela v nobeni hiši manjkati, je obče dokazana in izvrstno priznana

ŠUMAVSKA GREŇČICA

(Böhmerwaldbitter)

iz lekarnice „k črnemu orlu“ imenovane v Plan-u na Českem.

Ta služi posebno dobro pri slabem prebavljanju, pri studu jedi, slabem želodci, pri napenjanju in rigganju, bljuvanju itd., po zavžitih mastnih ali napejajočih jedi, na potovanju, na suhem in mokrem, na lovu in na polji, za torej se smé bolnim na želodci, pomorščakom, potovalcem, gozdarjem, gospodarjem silno priporočati. Dabiva se v steklenicah po 50 kr. in po 1 gld. v glavni zalogi za Trst, Primorsko in Istro: v lekarnici Rocca „ai due mori“, Trst, piazza grande, palazzo di città, in v Gorici pri g. Cristofollettiju, lekarničarju.